

השומר על הראשים

חנה רוצה ילד!

האם מישהו שאל פעם את עצמו מדוע כשצ'בי צ'קר, מלך הטויסט שהגיע לארץ, הולך כרחוב, לא מתנפל עליו שודד-דרכים ולא שודד ממנו את כספו? מדוע שום בריון לא תוקע לו סכין בגבו? מדוע הוא לא גופל מכל המדרגות ולא קופץ מהגג, ולא אוכל זכוכית ולא קוצץ לעצמו את האוזן, ולא מקבל הרעלת קיבה, או אולכוס, או נזלת?

יחודה, יוחנה וצ'בי צ'קר

כל זה לא קורה כי יש לו שומר-ראש. שומר-ראש שלו הוא יהודה החזק. הוא מומחה לשמירת ראשים מפורסמים. הוא כבר שמר את הראש של איוון דה-קארד, לן, ושל חוזלימו, ושל קליף ריצ'ארד, ולואי ארמסטרונג.

הוא מקבל את הראשים בשדה-התעופה, עם כל התבילות והמוזרות. אחר כך, בי סוף, הוא מוסר אותם בחזרה לשדה התעורפה באותו המצב בו קיבל אותם. באחריות מלאה.

רק פעם אחת הערימו עליו. זה היה כש הוא שמר על להקת-רקדנים כושית, ואשה ישראלית מכובדת גנבה ממנו רקדן אחד. היא השתמשה בו שלושה ימים ושלושה לילות. כשהוא חזר, הוא כבר היה גמור. לא יכול היה לרקוד ולא שום דבר. על צ'בי הוא שומר נהדר. שום גניבות

כשהם נוסעים, הם ממשכים להתכתב איתו, והתכתבות הזאת עולה לו 20 לירות ל-חודש.

הוא המומחה היחיד בארץ לשמירת ראשים. "אצלי" הוא אומר, "אף אמן לא איש גדול. כולם עושים מה שאני אומר להם. מי שרוצה עבודה טובה, מוכרח לבוא אלי. למשל, כשששון הביא את אליקי, הוא לא רצה לקחת אותי, או שברו לה את העצימות. אני לא אוהב חיבוקים והתנפלויות. אני מגרש את כולם."

הוא חזר אחר הערימו עליו. זה היה כש הוא שמר על להקת-רקדנים כושית, ואשה ישראלית מכובדת גנבה ממנו רקדן אחד. היא השתמשה בו שלושה ימים ושלושה לילות. כשהוא חזר, הוא כבר היה גמור. לא יכול היה לרקוד ולא שום דבר. על צ'בי הוא שומר נהדר. שום גניבות

הוא חזר אחר הערימו עליו. זה היה כש הוא שמר על להקת-רקדנים כושית, ואשה ישראלית מכובדת גנבה ממנו רקדן אחד. היא השתמשה בו שלושה ימים ושלושה לילות. כשהוא חזר, הוא כבר היה גמור. לא יכול היה לרקוד ולא שום דבר. על צ'בי הוא שומר נהדר. שום גניבות

הוא חזר אחר הערימו עליו. זה היה כש הוא שמר על להקת-רקדנים כושית, ואשה ישראלית מכובדת גנבה ממנו רקדן אחד. היא השתמשה בו שלושה ימים ושלושה לילות. כשהוא חזר, הוא כבר היה גמור. לא יכול היה לרקוד ולא שום דבר. על צ'בי הוא שומר נהדר. שום גניבות

הוא חזר אחר הערימו עליו. זה היה כש הוא שמר על להקת-רקדנים כושית, ואשה ישראלית מכובדת גנבה ממנו רקדן אחד. היא השתמשה בו שלושה ימים ושלושה לילות. כשהוא חזר, הוא כבר היה גמור. לא יכול היה לרקוד ולא שום דבר. על צ'בי הוא שומר נהדר. שום גניבות

הוא חזר אחר הערימו עליו. זה היה כש הוא שמר על להקת-רקדנים כושית, ואשה ישראלית מכובדת גנבה ממנו רקדן אחד. היא השתמשה בו שלושה ימים ושלושה לילות. כשהוא חזר, הוא כבר היה גמור. לא יכול היה לרקוד ולא שום דבר. על צ'בי הוא שומר נהדר. שום גניבות

הוא חזר אחר הערימו עליו. זה היה כש הוא שמר על להקת-רקדנים כושית, ואשה ישראלית מכובדת גנבה ממנו רקדן אחד. היא השתמשה בו שלושה ימים ושלושה לילות. כשהוא חזר, הוא כבר היה גמור. לא יכול היה לרקוד ולא שום דבר. על צ'בי הוא שומר נהדר. שום גניבות

הוא חזר אחר הערימו עליו. זה היה כש הוא שמר על להקת-רקדנים כושית, ואשה ישראלית מכובדת גנבה ממנו רקדן אחד. היא השתמשה בו שלושה ימים ושלושה לילות. כשהוא חזר, הוא כבר היה גמור. לא יכול היה לרקוד ולא שום דבר. על צ'בי הוא שומר נהדר. שום גניבות

פעם היתה חנה אהרוני ישנה. עכשיו היא חנה אהרוני חדשה. פעם, כשהיא היתה ידיתה של משה ואלין, היא לא ידעה ל-דבר ברדיו, לא ידעה לצחוק, לא ידעה לשיר, ולא כלום. עכשיו היא יודעת לרקוד טויסט, ומנקה, ושייק. היא יודעת לפספט, לצחוק, להתלולל, להתגלגל ממעקה של מדרגות, וכל זה. היא הוכיחה את זה בי מסיבה שנערכה בפתח-תקווה.

מה חולל בה את השינוי הנפלא הזה? "זה בא לי מהאושר", היא מספרת, "אני מרגישה צעירה, כאילו נולדתי מחדש. עד לנישואין החדשים שלי היתה לי רק קאריירה. עכשיו יש לי גם חופש דיבור וחופש ביטוי."

"כאשר ירדתי מהמטוס, כשבאתי עכשיו לארץ, ליום העצמאות, האמא שלי לא הכירה אותי בכלל, כל כך השתנית. עוד מעט אני עוזבת את הארץ ונוסעת לטיבוב הופ" עות בארגנטינה ובברזיל."

תנחשו מה היא קיבלה מהענה לכבוד ה-ארבעה-עשר בפברואר, שהוא יום הנאהב, בים, ויום השנה לנישואין שלהם? היא קיבלה ממנו שעון מפלטינה וסבתת מיהלור מים.

ותנחשו מי מסלפו אליה כל יומיים? בעלה.

הוא אוהב אותה נורא. פעם, לפני שהוא הכיר אותה, הוא טיפל ב-150 אמנים. עכשיו הוא מטפל רק בשישה - ובה הוא מלווה אותה לכל ההופעות שלה. וכש הוא לא יכול ללוות אותה, היא שוכרת

ושום נשים מכובדות. אבל צ'בי זה משהו מיוחד. ראשית, הוא אוהב את מלכת-היופי העולמית שלו, קתרינה יודנה. כל היום הוא מתחבק איתה, מתשקק איתה, שנית, הוא איש יוצא מהכלל. החכם והכלל. אחרי ארבעה ימים שהוא היה במלון אכדיה, מספר יהודה, אחרי שהשאר שם 900 לירות, גירשו אותו. אמרו לו שלא הזמין מקומות מראש. הוא כלל-כך התרגז. הוא אמר: הייתי מסוגל לקנות את כל המלון, והרבר הראשון שהייתי עושה הייתי מספר את בעל המלון. לא איש נהדר?"

חנה אהרוני

איוושהי מלווה על חשבונה. היא לא יכולה בלי מלווה.

עכשיו, לקראת השנה הבאה החדשה, היא היתה רוצה עוד דבר אחד: "הייתי רוצה להיכנס להריון. שנה וחצי נתתי לעצמי כדי לשנות את דמותי. עכשיו אני רוצה שיהיה לי ילד."

"אם יהיה לי ילד, זה יהיה דבר ואשון אצלי. חוץ מזה אני כבר בגיל שאני צריכה ללדת. החינוך שלי בבית לימד אותי לאהוב ולרצות ילדים. תמיד גם חלמתי להיות גנת. עכשיו אני חולמת להיות אס. אם טובה!"

הוא גם טוב-לב ונעים-הליכות, וכל זה. אוכל רק כשר. פעם הוא הלך עם יהודה לאכול עוגות כשרות בנתניה. "הגישו לו צלחת", מספר יהודה, "ועל הצלחת היה כתוב באנגלית: צ'בי שאל את המלצר מה פתאום כתוב על הצלחת באנגלית. אז המלצר ענה שזה בשביל תיירים."

"או צ'בי התרגז ואמר שבמצרים לא היו עושים דבר כזה. מה פתאום באנגלית? כש שמעתי את זה, הורדתי את הראש. עמדו לי דמעות בעיניים. כל כך כאב לי שלו זה חשוב כל העניין, ולנו אין גחלת."

יש להם הודעה חשובה: "חוץ מדליה לביא, ריקה זראי, שלמה מולכו ואנחנו, אין אמנים ישראלים בינלאומיים. כל השאר זה בלוף אחד גדול."

למה הם אומרים את זה? כי הם הופיעו כבר בשישים הופעות טלביזיה בשנה האחרונה, ובארבע חוכניות של חצאי-שעות בי-בי-סי. הם מבינים בזה.

ואם הציפורים מצטטות לכבודם, והפרחים מניצים להם, אז הם יודעים מה שהם עושים.

אסתר עופרים רותה קצת. אבל היא נשארה יפה ותמה וענווה, כמו בימים כשהיתה עדיין אסתר רייכטשטאט. לא נעים לה לדבר על עצמה. אבל היא יכולה לדבר על בעלה: "היו שמועות שהוא מפרטט עם כל מיני נשים, ושאני סובלת, ושנחנו חיים בנפרד. זה לא נכון."

בכמש שש שנים נפרדנו רק לשבוע, כשהוא הופיע בסרט בברלין. אנחנו נורא מאושרים ביחד. אני אוהבת אותו מאוד, והוא אוהב אותי. כל הסיפורים על חייה-גשואין שלנו זה דמיון מזרחי מסותת מאוד. שכולם יחיו כמו שאני חיה.

דיברו כאן גם על כל מיני סיפורים ששמוליק קראום סיפר. כל הסיפורים שלו זה דמיון חולני. פעם הוא היה חבר של אברהמלה, והוא רצה להרוויח ממני כסף, או הוא הציע לי נשוי אין. כל מה שהוא מספר, שהייתי חברה שלו, זה פשוט שקר. לא סתם. שקר גס!"

ואם כבר מדברים על בעלה ועל שמוליק, או היא יכולה באותה ההזדמנות להזכיר גם את עצמה: "אני חושבת שיש לי מעלות משלי. לא חשוב מה אדם עושה. העיקר שיעשה את זה טוב."

"אני מרגישה שאני משתפרת משנה לשנה. אני ממשכה לאהוב פנינים, קטיפה ומשי. אני לוקחת את עצמי לכל מקום שאני הולכת. אני לעולם לא משתעממת. אני אינני מגבילה את עצמי. העובדה ש-נולדתי בארץ אינה צריכה להפריע לי."

אברהמלה, בעלה, נשאר באותו גובה שהיה, אבל יש לו עכשיו שערות גדולות. גם הוא לא היה רוצה לדבר על עצמו. הוא מעדיף לדבר על אשתו: "היא השתנתה. פעם היא היתה יותר חלופה. היום היא יותר עצמאית. עיניה גדלו לראות את ה-מציאות. פעם היא עמדה על רגל אחת, עכשיו היא עומדת על שתיים."

ובהזדמנות זו הוא רוצה להזכיר שהחליפה שהוא לובש נתפרה אצל לוטריקו, החייט הרומאי שתפר את החליפות של קנדי ושל כרושצ'וב, ושתפר פעם חליפה לאשכול.

בעלי בנה בית

החורף חלף עבר לו. הפרחים הנוצ, הציפורים ציפצפו. השמש יצאה מבין העננים, והשרות הוריקן. כל זה לכבוד מי? לכבוד הציפורים. הם הגיעו לארץ.

הציפורים

לשומר על טינו רוס, זו היתה עבודה נורא קשה, הוא מספר, "כשראו אותי מתקרב אליו, אמרו לי שאני אזהר, שיהרגו אותי. גם איימו על אשתי. אבל אני לא פחדתי. אני הצלתי את טינו רוס, עמדתי בכניסה והוצאתי מאנשים ביצים סרוחות, עגבניות רקובות, ואפילו חבילות צואה."

הוא הגן עליו, כי טינו אמר לו שבשביל הגרמנים הוא שר בלי לב. הוא האמין לו. מה יש, למה לא? אפשר לשיר גם עם הגרון.

עם איוון דה קארלו היה לו יותר קשה. כשהוא שמר עליה, הוא היה צריך להתחילף חולצה כל יום. זה היה נורא. עוד לפני

אשה וקצת גבר, הלכה יום אחד לברכה בתל-אביב. היא שחתה שם והשתזפה. פעם קראו לה אנדרה אלכסיי, זה היה לפני הניתוח ואז לא היו בעיות. עכשיו יש.

כשרצתה מרים ללכת הביתה נכנסה למקלחת הנשים.

הנשים נבהלו, הקימו צעקות. ביקשו מי מנה לא לפגוע בצניעות שלהן ולעזוב את המקום.

מנהל הברכה נקרא להתערב בעניין. אבל הוא לא ידע מה לעשות בה. משום שגם למקלחת הגברים היא לא התאימה.

היא נשלחה להתקלח בביתה.